

РЕШЕНИЕ

№ 8710

гр. София, 14.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Николинка Бузова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3520** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Кмет на Столична община - район „П.“, чрез процесуален представител старши юрк. З. против Решение № 831 от 16.02.2024 г. по НАХД № 20231110214705, постановено по описа за 2023 година на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 109 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № РПД23-РД11-21 от 04.10.2023 г., издадено от касатора, с което на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, във вр. с чл. 34, ал. 1 и ал. 2 и чл. 35 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/ на С. Д. Л. е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 300 /триста/ лева за нарушение на чл. 23 от НРУИТДТСО. Със същото решение С. Д. Л. е предупредена, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще и бъде наложено административно наказание.

В жалбата се обосновават съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Сочи се, че неправилно СРС е приел случая за маловажен, като изтъква, че на нарушителя са правени няколко предупреждения, че същият не следва

на това място да осъществява търговска дейност. Излага се още, че не са доказани обстоятелствата относно лошото материално положение на ответника по касация и невъзможност да се снабди с парични средства за закупуване на лекарства и храна, доколкото същите по-скоро се предполагат на основание възрастта на С. Л.. Моли се решението на СРС да бъде отменено, ведно с потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – С. Д. Л. се представлява от адв. Р., който моли съда да остави жалбата без уважение като неоснователна и недоказана, а решението на СРС да бъде потвърдено. Представен е отговор на касационна жалба и се претендира адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв., във вр. с чл. 36, ал. 2 от ЗАдв. Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., счита жалбата за неоснователна и недоказана.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Решението на СРС е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка: На 14.09.2023 г., около 16:06 часа в [населено място], район „П.“, на територията на общински терен, представляващ част от тротоар на [улица], източно от [улица] проверяващ екип при Столична община извършил проверка по спазване изискванията на Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община. На посоченото място служителите на Столична община установили, че С. Д. Л. извършва продажби на селскостопанска продукция (магданоз, копър и др.), за което от кмета на район „П.“ не било издадено разрешение за ползване на място за извършване на търговия на открито върху терен общинска собственост. Заетата площ била около 2,00 кв.м. Съставен е АУАН № 19/2023 г., а въз основа на него НП № РПД23-РД11-21 от 04.10.2023 г.

СРС е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения - същите са издадени от компетентни органи в кръга на правомощията им и съдържат изискуемите от закона реквизити. За да отмени НП обаче съдът е достигнал до извод, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Решението на въззивния съд е правилно.

Съгласно чл. 23 от Наредбата, търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. За да бъде налице нарушение на цитираната разпоредба, следва да бъде установено по безспорен начин, че от провереното лице е осъществена търговия на открито. В чл. 19 от Наредбата се съдържа легална дефиниция за „търговия на открито“ и според нея това е търговия на дребно върху терени общинска собственост - паркове, тротоари, площади, улични

платна и други. Понятието „търговия на открито“ е дефинирано чрез понятието „търговия на дребно“, като по този начин не се разкрива пълно и конкретно съдържание на понятието „търговия на открито“. С оглед правилото на чл. 46 от Закона за нормативните актове, разпоредбата на нормативния акт следва да се приложи според точния ѝ смисъл, а тълкуването ѝ да отговаря на смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България.

В чл. 1 от Търговския закон са описани следните сделки, които следва по занятие да са извършвани от физическо или юридическо лице, за да се приеме същото за търговец: 1. покупка на стоки или други вещи с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид; 2. продажба на стоки от собствено производство; 3. покупка на ценни книги с цел да ги продаде; 4. търговско представителство и посредничество; 5. комисионни, спедиционни и превозни сделки; 6. застрахователни сделки; 7. банкови и валутни сделки; 8. менителници, записи на заповед и чекове; 9. складови сделки; 10. лицензионни сделки; 11. стоков контрол; 12. сделки с интелектуална собственост; 13. хотелиерски, туристически, рекламни, информационни, програмни, импресарски или други услуги; 14. покупка, строеж или обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба; 15. лизинг.

Видно от цитираните легални и доктринални дефиниции, че за да се приеме наличие на извършена търговия, следва да е налице конкретна сделка по покупко-продажба на стоки, действително такава в НП не е описана. С оглед на описаната фактическа обстановка правилен се явява извода, че същата е извършвала търговия на открито, без да притежава разрешение за това, като е извършила нарушение на посочената разпоредба. За това конкретно нарушение се установяват обаче предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Същото се отличава със значително по – ниска степен на обществена опасност от нарушенията от този вид, поради което и правилно е била приложена разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. СРС е изложил мотиви в тази връзка, като е взел предвид и личността на нарушителя.

Предвид изложените доводи, касационната инстанция приема, че оспорваното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила. С оглед изхода на спора съдът намира за основателно своевременно направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника - адв. П. Р., за присъждане на разноски - адвокатско възнаграждение при условията на чл. 38, ал. 2, вр., ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата. Предвид изложеното и при съобразяване с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на адвокат П. Г. Р. - САК следва да се определи възнаграждение от 400 лева.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 831 от 16.02.2024 г., постановено по НАХД № 20231110214705 по описа за 2023 година на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 109 състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адвокат П. Г. Р. - САК сумата от 400 /четиристотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв. за процесуално представителство на С. Д. Л. при условията на чл. 38, ал.

1, т. 2 от ЗАдв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.